

نزدیک به یک‌سال از ابلاغ سند هویت‌سنجی در فضای مجازی گذشته است و هنوز خبری از استقرار نظام هویت معتبر در فضای مجازی نیست آن هم در شرایطی که دشواری‌های جنگ اقتصادی در حال افزایش است. این تعلل سبب شده است تا طی ماه‌های اخیر تصمیم‌هایی گرفته شود، به‌عنوان نمونه حذف قیمت از آگهی‌های مسکن و خودرو برای جلوگیری از فعالیت دلال‌ها از جمله این موارد بوده است. این در حالی است که بررسی‌ها نشان می‌دهد به دلیل معتبر نبودن هویت اشخاص آگهی‌دهنده بعضاً هیچ خودرو و مسکنی وجود خارجی ندارد و صرفاً برای برهم زدن جو بازار اقدام به انتشار آگهی می‌کنند

احراز هویت؛ حلقه مفقوده فضای مجازی

سند هویت سنجی در فضای مجازی یک سال پیش ابلاغ شده است اما خبری از اجرای آن نیست

۱-۲- شناسه: کدی که برای ارجاع به اطلاعات هویتی پایه یک موجودیت واحد استفاده می‌شود.
۱-۳- صفت: مشخصه یا کیفیت انتسابی یا کنسابی موجودیت که در طول زمان تغییر می‌کند.
۱-۴- اطلاعات پایه هویتی: اطلاعات شناسنامه‌ای موجودیت‌ها شامل نسبت‌های پایه بین آنها که به‌ندرت دچار تغییر می‌شوند.
۱-۵- هویت دیجیتالی: مجموعه‌ای از اطلاعات پایه هویتی و صفت‌ها که معرف یک موجودیت واحد است.
۱-۶- تأمین‌کننده شناسه: نهادی که برای انواع اطلاعات، اطلاعات پایه هویتی قابل استنادی از موجودیت‌ها را گواهی می‌کند و مسئولیت ثبت و راستی‌آزمایی هویت واقعی موجودیت‌ها، تخصیص شناسه و صدور گواهی‌نامه هویت برای آنها و در برخی ترک‌اش‌ها، احراز هویت آنها را برعهده دارد.
۱-۷- تأمین‌کننده صفت‌ها: موجودیتی که در تعاملات، اعتبار صفت‌های موجودیت‌ها را گواهی می‌کند.
۱-۸- چارچوب مبادله قابل اعتماد: سازگار ارتباط امن و قابل اعتماد بین موجودیت‌ها و تأمین‌کنندگان شناسه و صفت‌ها در زیست‌بوم است.
۱-۹- لایه کاربرد: لایه‌ای که در آن خدماتی فراتر از خدمات ارتباطی ثابت و سیار و خدمات میزبانی ارائه می‌شود.
ماده ۲- الزامات زیست‌بوم هویت معتبر در فضای مجازی
۱-۲- تأمین مقیاس موردنیاز برای انواع کاردها با قابلیت گسترش در کاربردهای آتی.
۲-۲- تأمین سطوح اعتبار و اعتماد در تأمین اطلاعات هویت دیجیتالی به تناسب نوع تعامل.
۲-۳- صیانت از حریم خصوصی اشخاص و حقوق عمومی جامعه.
۲-۴- تناسب میان میزان اطلاعات ارائه شده از هر موجودیت با نوع تعامل با رعایت اختیار یا آگاهی موجودیت‌ها.
۲-۵- تأمین ادله دیجیتالی در ثبت و اعطای شناسه‌ها و گواهی‌ها و اعتباربخشی صفت‌ها.
۲-۶- رعایت امنیت اطلاعات هویت دیجیتالی و تناسب آن با نوع تعامل از طریق ایجاد چارچوب مبادله قابل اعتماد و اعطای گواهی موثق.
۲-۷- مرتبط بودن اطلاعات هویتی پایه فضای مجازی با فضای فیزیکی.
۲-۸- اتکاپذیری، تاب‌آوری، ماندگاری، کاربری آسان، ساده‌بودن ساختار و تعامل‌پذیری میان اجزاء زیست‌بوم.
۲-۹- تضمین صحت، تمامیت، اعتبار، انکارناپذیری و استنادپذیری هویت موجودیت‌های فضای مجازی به تناسب نوع تعامل.
۱-۲- افزایش شفافیت و کاهش گمنامی در فضای مجازی.
۱-۲- ارتقا و استمرار فرآیندهای احراز هویت در فضای مجازی.
ماده ۳- خطوط اجرایی
۱-۳- هر تعاملی در فضای مجازی کشور باید با شناسه معتبر آغاز شود.
۲-۳- همه عوامل ذینقش در یک تعامل مسئول عملکرد خود

هستند
۳-۳- موجودیت‌ها در شبکه ملی اطلاعات و هر شبکه دیگری که درون یا مرتبط با آن قرار می‌گیرند، باید هویت احراز شده داشته باشند.
۴-۳- چنانچه موجودیتی امکان تغییر شناسه را فراهم کند، باید امکان نگاشت شناسه قبل و بعد از تغییر را برای تأمین‌کننده شناسه مرتبط فراهم کند.
۵-۳- تمامی ارائه‌دهندگان خدمات فنی-اقتصادی (پولی و مالی)، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اداری در کشور باید در چارچوب و منطق بر نظام هویت معتبر در فضای مجازی کشور فعالیت‌وا پذیرش و گزردهی تعامل‌های فاقد هویت معتبر اجتناب کنند.
۶-۳- امکان نگاشت بین شناسه‌های متنوع هر یک از عوامل ذخیل در یک تعامل در لایه‌های مختلف ارتباطی، خدماتی، کاربری و محتوایی باید برای تأمین‌کننده شناسه مرتبط فراهم و هر تعامل در فضای مجازی کشور، بی‌واسطه یا با واسطه، به‌شخصی منحصر به فرد منتهی شود.
۷-۳- هر گونه اقدام یا مشارکت در اختفاء یا جعل هویت، از جمله عرضه ابزار و خدمات مرتبط ممنوع است.
۸-۳- مسئولیت جبران خسارت ناشی از نقض الزامات و خطوط اجرایی موضوع مواد ۲ و ۳ این نظام، در چارچوب قوانین جاری کشور برعهده تأمین‌کننده شناسه یا ارائه‌دهنده خدمت نقض‌کننده آنهاست.
۹-۳- مرکز ملی فضای مجازی با همکاری قوای مجریه و قضائیه، ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ این مصوبه، پیش‌نویس مقررات و لوائح قانونی لازم برای استقرار نظام هویت معتبر در فضای مجازی کشور را تهیه کند.
۱۰-۳- مرکز ملی فضای مجازی گزارشی از اجرای این مصوبه را هر شش ماه یک بار به شورای عالی فضای مجازی ارائه کند.
ماده ۴- نگاشت نهادی
۱-۴- وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات تأمین‌کننده شناسه در لایه ارتباطی کشور بوده و مسئولیت تنظیم مقررات و اتخاذ تعهدات لازم برای اجرای موارد ذیل را برعهده دارد.
۱-۴-۱- احراز هویت متقاضیان و مشترکین داخلی و خارجی خدمات ارتباطی ثابت و سیار و خدمات میزبانی.
۱-۴-۲- احراز هویت برخط موجودیت‌های بهره‌بردار خدمات عمومی ارتباطی ثابت و سیار و خدمات میزبانی.
۱-۴-۳- ساماندهی و مدیریت نشانی‌های پروتکل اینترنت و نام‌های دامنه در فضای مجازی.
۲-۴- مرکز ملی فضای مجازی به منظور ایجاد زیست‌بوم هویت فضای مجازی کشور در خصوص موارد زیر اقدام کند:
۲-۴-۱- احصای فهرست تأمین‌کنندگان شناسه لایه کاربرد، برای ثبت، اعطای شناسه و گواهی به تمامی موجودیت‌های آن لایه با استفاده از ظرفیت موجود اجرایی و ارائه نگاشت نهادی پیشنهادی به شورای عالی فضای مجازی.
۲-۴-۲- تنظیم و ابلاغ طرح تحول و برنامه ملی هویت فضای مجازی.
۲-۴-۳- تصویب و ابلاغ ضوابط و مقررات عمومی زیست‌بوم هویت فضای مجازی.

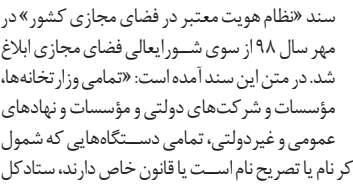
سند «نظام هویت معتبر در فضای مجازی کشور»

نبروهای مسلح، سازمان نظام صنفی رایانه‌ای کشور، در اجرای ماده ۱۱ آیین‌نامه داخلی شورای عالی فضای مجازی، به پیوست مصوبه جلسه پنجاه و نهم مورخ ۱۳۹۸/۶/۹ شورای عالی با موضوع «نظام هویت معتبر در فضای مجازی کشور» که طی نامه شماره ۱۰۳۲۵۷/۹ مورخ ۱۳۹۸/۷/۸ به استحضار مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) رسیده است، برای اجرا ابلاغ می‌شود.

سید ابوالحسن فیروزآبادی - دبیر شورای عالی فضای مجازی

چالش گمنامی در فضای مجازی

را در فضای مجازی داشته باشد. وی معتقد است رابطه معنادار و مستقیمی بین گمنامی و جرایمی که در حوزه فضای مجازی اتفاق می‌افتد وجود دارد و طبیعی است که وقتی مجرم و بزه‌کار متوجه می‌شود که پیگردی با مشکل مواجه می‌شود جرئت و جسارت بیشتری برای ارتکاب جرم پیدا می‌کند. به گفته بابایی این کار برای خود پلنفرم‌ها نتیجه خوبی خواهد داشت و باعث می‌شود تمرکز بیشتری در کسب‌کارهای خود داشته باشند تا به جای اینکه بخواهند پاسخگوئی رفتار عده‌ای بزه‌کار و مجرم با استفاده از بستر پلنفرمی خود باشند.

قانون بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام است یا قانون خاص دارند، ستاد کل

جواد بابایی، معاون دادستان کل کشور در امور فضای مجازی درخصوص ضرورت نحوه انجام احراز هویت کاربران و کالاهای ارائه شده در دو حوزه خودرو و مسکن اعلام کرد با بررسی که در روند رسیدگی به جرائم فضای مجازی داشتیم با چالشی مواجه شدیم که ناشی از گمنامی در فضای مجازی بود و باعث می‌شد تا بزه‌کار در اثر احساس امنیت که به واسطه این گمنامی به دست آورده به رفتار مجرمانه خود ادامه دهد و به صورت مرتب و مکرر این رفتار

نکته

هر آنچه باید درباره اجاره به شرط تملیک بدانید

با پیچیده‌تر شدن روابط در سطح زندگی اجتماعی، نیازهای انسان هم به مرور زمان تغییر می‌کند و تغییر برای برطرف کردن آنها به کار بگیرند. بخش بزرگی از این نیازها را نیازهای مالی انسان تشکیل می‌دهد و در نتیجه پای اموال را به عرصه معاملات بشری باز می‌کند. اموال و دارایی‌ها اقسام مختلفی دارند که براساس یک دسته‌بندی مهم می‌توان آنها را به منقول (همچون اتومبیل) و غیر منقول (همچون خانه و زمین) تقسیم نمود.

این اموال موجب ایصال روابط حقوقی متنوعی میان افراد جامعه می‌شود و قراردادهای بسیاری همچون خریدوفروش، اجاره و هبه (بخشیدن) درباره آنها تنظیم می‌گردد. هر یک از این قراردادها نیز قواعد خاصی دارد که در قوانین مختلف پیش‌بینی می‌شوند. یکی از مهم‌ترین و رایج‌ترین قراردادهایی که میان اعضای جامعه تنظیم می‌گردد و نام آن را بسیار شنیده‌ایم، «قرارداد اجاره» است. علاوه بر قرارداد اجاره که به صورت سنتی میان افراد جامعه منعقد می‌شود، امروزه نام «اجاره به شرط تملیک» نیز بسیار شنیده می‌شود.

اجاره به شرط تملیک یکی از انواع قراردادهای اجاره می‌باشد که در دهه‌های اخیر بسیار رواج پیدا کرده است. پیش از آغاز بررسی قرارداد اجاره به شرط تملیک، ابتدا به صورت مختصر درخصوص عقد اجاره توضیحاتی را ارائه خواهیم نمود. در عقد اجاره فرد مستأجر (اجاره‌کننده) برای مدت زمانی معین که در متن قرارداد اجاره مشخص می‌شود، مالک منافع عین مستأجره مالی که به اجاره داده شده است) می‌شود و در ازای مالکیت منافع در این مدت زمان معین که براساس آن اجاره استفاده از آن مال را پیدا می‌کند، مبلغی را به عنوان اجاره‌بها به موجر (اجاره‌دهنده یا مالک) می‌پردازد. مالکیت منافع به این معناست که او می‌تواند از مالی که اجاره کرده است، استفاده کند یا اینکه در صورت اجاره موجر (اجاره‌دهنده)، آن را به شخص دیگری اجاره دهد.

مستأجر موظف است پس از اتمام مدت زمانی که در قرارداد اجاره تعیین شده است، مال را به مالک اصلی (اجاره‌دهنده) تحویل بدهد، زیرا با اتمام این بازه زمانی حقی که برای مستأجر درباره استفاده از مال به وجود آمده بود، از بین می‌رود. اینکه میزان اجاره‌بها به چه میزان باشد و عین مستأجره برای چه مدتی به‌عنوان اجاره در اختیار مستأجر باشد، تسلیق نوعی عقد اجاره است که در آن مالک و مستأجر می‌توانند علاوه بر توافق در مورد میزان عقد اجاره برای یکدیگر به‌وجود آوردند که به این تعهدات فرعی در ادبیات حقوقی «شرط» گفته می‌شود. یکی از تعهدات و آثار فرعی می‌تواند در عقد اجاره درج شود، آن درج شده باشد، اجاره به شرط تملیک گفته می‌شود. اجاره به شرط تملیک نوعی عقد اجاره است که در آن شرط می‌شود اگر مستأجر به تمامی تعهدات مندرج در این قرارداد عمل کند، در پایان مدت اجاره، مالک عین مستأجره (مال اجاره‌شده) خواهد شد. در واقع همانطور هم که در مطلب آمده است، اجاره به شرط تملیک نوعی قرارداد اجاره است که در نهایت به مالک شدن مستأجر منتهی می‌شود.

نوع تعهداتی که برای مستأجر در این نوع قرارداد اجاره ذکر می‌شود، بستگی به توافق طرفین دارد. برای مثال مالک می‌تواند منزل خود را به مستأجر اجاره بدهد و شرط کند که اگر مستأجر در هر ماه فلان مبلغ را بپردازد در پایان سال که مدت اجاره منزل به پایان می‌رسد، مالک ملک خواهد شد. در این صورت اگر مستأجر به این تعهدی که برای او ایجاد شده است، به‌طور کامل عمل نماید، دیگر تعهدی برای تخلیه ملک نخواهد داشت و در مقابل وی، مالک موظف خواهد بود که مالکیت این مال را پس از اتمام مدت زمانی که تعیین شده‌است، به مستأجر انتقال بدهد؛ بنابراین همان‌طور که ذکر شد اجاره به شرط تملیک نوعی قرارداد اجاره است که در ضمن آن، شرطی خاص درج شده‌است. بالا بودن قیمت مسکن و تمایل افراد برای داشتن خانه‌ای که متعلق به خودشان باشد، این روش در ابتدا برای خریدوفروش خانه به‌کار گرفته می‌شد تا به این وسیله افرادی که توان مالی کافی برای پرداخت نهای مسکن به‌صورت یکجا را ندارند، بتوانند از این طریق و با این شیوه پرداخت اقساطی، سرپناهی برای خود فراهم کنند، اما به مرور زمان در مورد اموال دیگر نیز به‌کار گرفته شده است.

برای مثال آنچه در لیزنینگ خودروها اتفاق می‌افتد، یکی از انواع قرارداد اجاره به شرط تملیک می‌باشد. در واگذاری لیزنینگ خودرو به این نحو است که شرکت‌های لیزنینگ خودرو در یک قرارداد، خودرو را برای مدتی معین به متقاضیان اجاره می‌دهند. سپس در آن مبلغ اجاره‌بها و دوره‌های زمانی را که باید در طی آن اجاره‌بها پرداخت شود، مشخص کرده و هم‌چنین قید می‌کنند که اگر در پایان مدت اجاره، مستأجر به تمامی تعهدات خود در برابر مالک عمل کند و مالک هم تأیید کند که مستأجر تمامی تعهدات خود را انجام داده است، در پایان مدت اجاره مستأجر مالک خودرو می‌شود. در این حالت مالک (شرکت لیزنینگ) موظف است در صورت انجام همه تعهدات از سوی مستأجر، مالکیت خودرو را به وی انتقال دهد.